

[Arne Melchior]

have nogen broer, og vi skal ikke have nogen atomkraft. Det er store og vigtige ting. Nu ser det heller ikke ud til, at vi skal have nogen ny radiolov. Er det virkelig kulturministerens mening, at den radiolov, han allerede har arbejdet så meget på, nu også er puttet i mælpose, indtil mediekommissionen har afsluttet sit arbejde? Det kan man forudse vil være adskillige år. Jeg ser frem til ministerens besvarelse, om jeg har misforstået ham, eller om han vil rette sine udtalelser.

Fru Birte Weiss var også i dag, som hun altid er ved den slags lejligheder, ude med kejten, og hun langede ud efter politikere – selvfølgelig uspecificeret, men enhver intelligent person kan vel nok regne ud, hvem der sigtes til – politikere, der misbruger deres arbejde, deres position i radiatorådet. Ja, den er god. De, der misbruger, det er altid de andre; det er altid de andre, der er kværu-lanter, det er de andre, der er usaglige, det er de andre, der er misbrugerne. Hun sagde, at de ikke plejede kreativiteten; det skulle de hellere tage at gøre. Det skal de sikkert også, men de skal også meget andet end det, og det er nok det, nogle af dem, som fru Birte Weiss kaldte for misbrugere, gør. De skal i henhold til loven kontrollere, hvad der foregår i Danmarks Radio. De skal bl. a. påse, at de af Danmarks radiatoråd selv vedtagne publiceringsregler overholdes. Det skal de i henhold til loven gøre. Fru Birte Weiss siger, at derved fremkommer de med egne politiske synspunkter. Ja, hvis skulle de ellers fremkomme med? Til politiske synspunkter hører også et kultursyn, hører netop også at beskytte kvaliteten og kreativiteten og alsidigheden i Danmarks Radio, og dér kan man kun tage sine egne synspunkter, ikke de andres. De andre er for øvrigt selv repræsenteret og skal nok selv klare sig i den retning.

De to lovforslag, vi behandler her, er jo genfremsættelser. Jeg har genlæst min egen tale, da vi behandlede kristeligt folkepartis forslag i fjor, den 4. april 1979, sp. 9439 ff, og finder egentlig ikke anledning til at sige disse ting igen. Mit partis holdning er dækket af den tale.

Jeg vil dog gerne på ny minde om, hvad flere har nævnt også i dag, at det hollandske system er en model for kristeligt folkepartis forslag. Vi er i CD, som i fjor, ret skeptiske over for, om det system uden videre kan overføres hertil, men jeg tror nok, fru Janne

Normann er lidt for skeptisk og lidt for nedrakkende, når hun mener, at dette forslag efter det hollandske mønster vil være »et forfærdende slag imod ytringsfriheden« – ordret citat. Det er nok en ret hård anklage mod den hollandske radio og det hollandske fjernsyn at sige, at det er hindrende for ytringsfriheden. Jeg tror i hvert fald, man skal have meget grundigt kendskab til det, før man kan udtale sig sikkert om det. Det er muligt, fru Janne Normann har dette kendskab. Jeg genfremsætter mit forslag til kulturministeren om at invitere kulturudvalget til Holland, ikke bare for at se disse programmer, men også for at drøfte systemet med de forskellige grupper, som har ret til at lave dele af disse programmer.

Med hensyn til det konservative forslag kan jeg erklære, at vi er tilhængere af et TV 2 på den ene eller på den anden måde. Der bør åbnes. Men vi vil på ny advare imod at tro, at fordi der kommer et TV 2 – delvis reklamefinansieret eller finansieret på anden måde, helt alenestående eller under Danmarks Radio – så har man sikkerhed for kvalitet og alsidighed. Man bidrager givetvis til et større udbud, og dette i sig selv tror jeg vil være en fordel. Det ser vi bl. a. i Sverige, hvor man har to kanaler. Det tror jeg er en fordel. Men jeg tror altså ikke, at det givetvis giver alsidighed eller objektivitet, at man har to programmer.

Man har jo adskillige aviser, og de kan i visse tilfælde give hver sin afart af sandheden – ja, mange af dem kommer med klare usandheder. Jeg har en trang til at nævne et eksempel fra Ekstra Bladet i dag på side 11, hvor man refererer, hvad der skete i spørgetiden her i går med hensyn til elselskabernes rabat. Journalisten hr. Høyrup har skrevet en særdeles dækkende artikel om, hvad der foregik, men bladet forsyner denne artikel med en overskrift, der siger:

»Hjortnæs« – det er altså vor skatteminister – »går i krig mod frynsegoder.

Søgelyset rettes mod elselskabers vennerabat.«

To overskrifter, som for den, der ikke får læst artiklen, siger noget helt andet, end hvad der står i artiklen, og siger noget helt andet, end hvad der skete. Vi har et meget stort udbud af aviser, men fordi én avis giver et forkert referat af, hvad der skete, og en anden avis giver et andet forkert referat, er